

Kjak



Jógvan Skorheim
Varaborgarstjóri
Formaður í Mentanarnevndini

Tí stemmaði eg fyri einari leiðslu

Hóast endaliga niðurstøðan, viðvíkjandi samanlegging av fólkkaskúlunum í Klaksvík, er ímóti mínari sannføring, so vóni eg virkuliga, at skúla-ungdómur okkara trívist og mennist og verður við til at fáa Klaksvíkina at vaksa

Á seinasta býráðsfundi varð nógv umrødda málið viðvíkjandi samanlegging av fólkkaskúlunum í Klaksvík á skránni. Sum flestum kunnugt, var meiriluti fyri at haldast skuldi áfram við tveimum leiðslum. Saman við trimum øðrum býráðslimum gjørdi eg av at leggja fram broytingaruppskot, ið skuldi tryggja eina leiðslu frá skúlaárbyrjan í 2012.

Orsøkin til mína støðutakan

Seinastu árin hava skúlarnir í Klaksvík tikið millum triggjar og fýra flokkar inn á hvørjum ári. Roknast kann við, at vit í framtíðini fara at innskriða triggjar flokkar um árið, av tí at gongdin í føðitølinum vísir seg at vera lækkandi. Mentamálaráðið hevur alment gjørt Klaksvíkar Kommununi greitt, at í framtíðini verða færri tímar játtaðir til fólkkaskúlan. Eisini verður frymilin broyttur, soleiðis at tímarnir ikki longur verða givnir til flokkar og næmingar, men heldur beinleiðis til næmingar. Hetta fer at bera við sær, at færri tímar verða til hvønn flokk. Tað er ein sannroynd, at figgjarstøðan hjá landinum ikki er góð, og Mentamálaðráðið hevur ferð eftir ferð gjørt greitt, at meiri pengar eru ikki til at reka skúlar fyri. Tí er spurningurin; Ynskja vit at gagnnýta tillutaðu tímarnir á besta hátt ella ikki? Sjálvandi skulu vit tað.

Fyrimunir við samanlegging

Eisini hava fleiri fólk verið bangin fyri, at vit fáa flokkar við 60 næmingum, men hetta verður ikki veruleikin. Lógin

sigur, at vit ikki kunnu hava fleiri enn 27 næmingar í hvørjum klassa. So kunnu vit sjálvandi kjakast um 27 er eitt ov stórt tal, men hetta er ikki nakað í kommunan hevur ávirkan á.

Ført hevur eisini verið fram, at við einari leiðslu verður skúlin alt ov stórur.

skúlin framhaldandi virkað sum ein lítil skúli í einari størri eind. Fyrimunirnir við at verða partur av einari størri eind eru fleiri. Til dømis kann nevast størri valmøguleikar, størri møguleikar at fáa væl eignaðar lærarar til ymisku lærugreinarnar, betri serhøilir og betri serundirvísing við



Hetta er heldur ikki eitt argument. Sjálvt um vit “bara” skuldu havt ein skúlastjóra í Klaksvík, kundu vit hóast alt deilt skúlan upp í triggjar eindir við til dømis innskúling, miðskúling og útskúling. Her kundi bygnaðurin verði ein skúlastjóri og triggir vara-leiðarar, ið hvør tók sær av hvørjari deild. Tó liggur tað ikki hjá mær sum komm-unupolitikara at taka avgerð um, hvussu skúlin skipar seg innanhýsis, men hjá leiðsluni. Við hesari loysnini, kundi

meira. Bæði ovari og niðari skúli hava í dag sera dugnaligar lærarar. Tað er nú einferð so, at oftast eru lærarar best til ávísar lærugreinar, men teir verða noyddur at taka onnur minni áhugaverdar lærugreinar, ið teir møguliga ikki duga eins væl, fyri at fáa tímaætlanina at ganga upp og fáa neyðugu tímarnar. Við einari leiðslu, kundi hesir lærararar í mesta mun hildið seg til at gjørt tað, teir eru best til og hava størst áhuga fyri.

Bróta burtur úr nýggjum

Sum yngsti politikarin í Klaksvíkar Kommununi, eri eg helst tann, sum best minnst aftur á fólkkaskúlatíðina. Skilnaðurin millum skúlar-nar báðar hevur verið alt ov stórur. Eg minnst einki, ið vit høvdu til felags ella kundi vera felags um. Kanska hetta er broytt nakað við árinum, men tó er langt á mál. Tað kann heldur ikki vera rætt, at bara tí ein av tilvild býr á einari síðu, so skal ein inn-skrivast í einum ávísu skúla. Loysnin eigur at vera meiri rættvís, og við einari felags leiðslu, høvdu øll børn í Klaksvík fingið sama skúlatilboð í framtíðini.

Nú er so endaliga niður-støðan tikin í hesum máli, og fara skúlarnir í framtíðini at arbeiða undir tveimum leiðslum. Tá hetta er niður-støðan, sum eg og vit øll onnur mugu fyrihalda okkum til, so er tað av stórum týðningi at ein nýggjur “Ziskatrøðskúli” verður bygdur Undri Fossum, soleiðis at lærarar og næm-ingar fáa frið í tíðini meðan skúlin verður bygdur, at kjakið um at leggja skúlarnar saman ikki forðar byggingini ella framtíðarætlanum og at vit í framtíðini kunnu gera gamla Ziskatrøðskúla um til eitt næmingaheim.

Á býráðsfundinum týsdag-in, vísti eg eisini á, at vit hava ein gyltan møguleika at bróta upp úr nýggjum og velja eina nýggja framtíð. Vit vita hvussu skúlin hevur verið við tveimum leiðslum, og gera vit tað sama, ja, so fáa vit eisini tað sama. Valdu vit harafturímóti, at broyta bygnaðin, høvdu vit størri møguleika fyri at framtíðin broyttist tilsvandi.

Framhaldandi haldi eg, at neyðugt verður at bróta burtur úr nýggjum á fóka-skúlaøkinum í Klaksvíkar kommunu, og tí fari eg at ar-beiða fyri.

Jan Hansen
Nólsoy

Nýtt Nóls-oyarskip – er einki annað enn eitt krav

Nú arbeiði eg sjálvur í Tórs-havn og ferðist dagliga um Nólsoyarfjørð, oftani situr man og hugsar á ferðini, og rann fram fyri meg, hvussu óhugnaliga stóran mun landið ger á sínum stakkals skattaborgarum, summi fáa, og onnur skulu bert gjalda.

Vit vistu beinavegin, at tá Ternan kom í rutu um fjørðin, at hettar var eitt gamalt skip, og harvið eisini eitt dýrt skip at reka, men SSL manglaði eitt eykaskip, ikki tí tað er væl skiljandi, men tá roknskapurin so kemur á borðið, so standa nólsoyingar sum svartiper, tí nólsoyarleiðin kostar so nógv.

Eg havi eisini nevnt fyrr, at nólsoyarleiðin altíð hevur havt gomul skip, ið ikki vera góðtikin aðra-staðni, tí tey eru gomul og ótíðarhóskandi. Herfyri segði ein av skiparunum á Ternini í fjølmiðlinum, at avlýsingarnar um fjørðin kundi teljast á einari hond, tá skal nevast at hann ikki hevur tikið allar tekniskar trupuleikarnar við, men bert veðrið, og heldur ikki nevnr hann, at Ternan heldur ikki siglur til Nólsoyar, tá

aðrar rutur hava tekniskar trupulleikar.

Eitt annað hugsaði eg eisini um, tí kunnu vit nólsoyingar bera høvdið høgt í mun til nógv onnur:

Eftur loknan arbeiðsdag koyri eg eftir kommunalum vegi til eina kommunala havn, ígjørnum eina kommunala fejudu fyri at koma umborð á Ternuna, Ternan siglur so aftur í eina kommunala havn, leggur at í eina kommunala ferjulegu, og so fari eg til hús aftur eftur einum kommunalum vegi.

Hvar er landið ið sjálvt hevur lógarbundið seg við at røkja sjóvegis samband, hví skulu summar komm-unur gjalda og aðrar ikki? Bæði Tórshavnar kommuna og fyrr Nólsoyar kommuna vóru ríknar við skili og kláraðu seg sjálvar, men nú mugu vit gjalda fyri tað óskil, onnur hava læst seg fast í.

Ein persónur spurdi meg ein dagin, um eg havi mist tolið við tolinum hjá nólsoyingum, nú eg eri byrjaður at skriva, mítt svar er JA, “tolin trívist” er gamalt, men kann ikki brúkast longur.

